3

Оксана Стоміна

08.10.2021 п'ятниця

Дуже поважаю людей, які роблять
свою справу захоплено й із задово
ленням. Це про Ольгу Демідко.
Вчора мала честь бути присутньою
на презентації її книги й навіть
отримала примірник у подарунок.
Це насправді цікаве видання й вели
чезна праця! Вже читаю. Й щиро
дякую Олі за щирість і щедрість,
з якою вона любить Маріуполь і
закохує в нього інших!

08.10.2021

Мариупольское телевидение

Чи багато ви знаєте про театральне життя Північного Приазов'я, починаючи з середини 19 століття та по сьогодення? Маріупольська науковиця Ольга Демідко пропонує поринути в культурне життя цього періоду та дізнатися безліч цікавих фактів, які раніше ніхто не озвучував. Наша знімальна група побувала на презентації монографії Ольги та дізналася, де можна придбати примірник, аби ознайомитися з науковою роботою. Усі подробиці — в наступному сюжеті.

07.10.2021

В Мариуполе презентовали монографию по истории театра Северного Приазовья

Ганна Остробородько mrpl.city 07.10.2021

Мариупольцы могут узнать множество интересных фактов о культурной жизни и истории Северного Приазовья, начиная с середины XIX и заканчивая XX столетием. Об этом сообщает „Мариупольское телевидение".

Так, сегодня, 7 октября, доцент кафедры культурологии Мариупольского государственного университета и историк Ольга Демидко представила монографию по истории театра Северного Приазовья, предложив мариупольцам окунуться

в культурную жизнь этого периода. Автор научной работы собрала в одно издание самые интересные факты, которые раньше никто не озвучивал. Еще в 2013 году Ольга Демидко стала выпускницей Мариупольского государственного университета исторического факультета. После окончания учебы девушка решила связать свою жизнь с культурологией и получила степень кандидата исторических наук.

По ее словам, одним из самых интересных направлений для

исследований оказалось театральное искусство, именно оно и вдохновило её создать монографию. „Я выбрала театр, потому что мне хотелось, чтобы мое научное исследование было живым, чтобы я могла за этим наблюдать. Я работала с личными архивами, а также с государственными и местными источниками. Это действительно очень увлекательное путешествие театральными местами и оно мне на самом деле очень нравится. Поэтому я продолжаю до сих пор эту деятельность и надеюсь, что читателю тоже понравится" – рассказала Ольга Демидко.

Как отметил коллега автора монографии Юзеф Никольченко, который ранее был её преподавателем, он очень гордится достижениями бывшей студентки.

В это достижение преподаватель также сделал свой вклад — когда-то именно он подсказал девушке обратить внимание на эту тему, так как Приазовское театральное искусство Украины еще никто так подробно не исследовал. „Я ей сказал, что в Мариуполе уникальное театральное искусство, но его никто не исследовал. Этими словами я побудил её работать в этом направлении,

а дальше Ольга уже делала
все сама. Это её подвиг и это её
работа," — поделился доцент
кафедры культурологии МГУ
Юзеф Никольченко ⚓ Сейчас
вышло 50 экземпляров монографии,
которые можно приобрести в
издательстве КиевМира. Как от
метила автор на своей странице
в Facebook, она надеется, что это
исследование поможет сформировать
более полную картину историко-
культурной жизни нашего государства,
в частности Северного Приазовья.
А также пригодится историкам,
культурологам, краеведам, театроведам

и всех, кто интересуется историей и культурой Украины.

Стоит также отметить, что Ольга Демидко является автором блога на MRPL.CITY, где пишет об истории Мариуполя, а также о культурной жизни города и известных людях уже на протяжении пяти лет. Кроме того, она ведет авторскую рубрику „Мариуполь театральный" на „Мариупольском телевидении"

05.10.2021
вівторок

12.05.2024
неділя

День мами 12.04.2024

Сьогодні день найбільш самовідданих, любиячих і турботливих людей – День Мами. ⚓ Мені в житті дуже пощастило. Адже не тільки сама стала мамою, я ще й донечка неймовірної і фантастичної жінки, яка навчила мене вірити в неможливе, ніколи не здаватися і, попри все, що відбувається в житі, зберігати в собі Людяність. Вона не ходить 15 років, але більш працьовитої і сильної духом людини я ніколи не зустрічала. Її хвороба

змушувала переживати сильні
фізичні страждання та вона ніколи
ні на що не скаржиться, випромінює
лише тепло, позитив і велику
доброту. ⚓ Всі мої досягнення та
здобутки - це її заслуга. Думаю,
саме завдяки її потужній вірі
ми всі вижили у пекельному
Маріуполі і зараз разом в Києві
зуміли зберегти одне одного та ру
хатися далі.

Моя мамо люба і єдина,
Ластівко добра і теплоти,
Я для тебе й досі ще дитина,
Ї для мене найдорожча ти.
Доки в грудях буде серце битись,
Втратити тебе я так боюсь.
Я на тебе хочу надивитись,
За здоров'я Богу помолюсь.
Скільки ти зазнала горя й муки
У своєму нелегкому житті!
Я цілую ці дбайливі руки,
Мозолисті, вмілі, золоті.
Ти моя опора, мої крила,
Порятунок від усіляких бід.

Ти вошуку цілий світ відкрила
За тобою всі пойдуть услід.
Ти мене найкраще розумієш.

14.04.2017 записки бібліотекарів
Уникальный труд по истории театра
Монография аспирантки МГУ Ольги Демидко „Ілюстрована історія театральної культури Маріуполя“ - издание уникальное во всем, от содержания до оформления. Более двухсот фотографий, рекламных проспектов, иллюстраций к постановкам аматорских и профессиональных театральных коллективов

нашего города, уникальные материалы из архивов театров, Дворцов культуры, частных коллекций собрала, изучила и систематизировала автор в течение почти двух лет колоссальной работы.

⚓ Презентация книги, которая была издана совсем недавно, состоялась в Центральной библиотеке им. В. Г. Короленко. ⚓ Представляя Ольгу Демидко, библиотекарь Наталья Кибкало подчеркнула:

— Оля еще подростком начала писать - размышления, стихи. После окончания МГУ работала учителем в ОШ №66, была главным

редактором школьной газеты.
Сейчас она – аспирантка кафедры
культурологии и информационной
деятельности МГУ и активный
общественный деятель, организатор
конкурсов „Малюємо заради
миру", „Маріуполь – це Україна",
фестиваля „Маріуполь туристичний"
и акции „Театр всередині тебе".
Занимается организацией фонда
„Збереження культурної спадщини
Маріуполя" и театральной гостиной
„За лаштунками сцени". Со
бирая материал для своей
кандидатской диссертации, Ольга

пришла к выводу: история театральной жизни Мариуполя настолько многогранна, что одними словами ее не передать. Так появилась идея создания иллюстрированного альбома, который по мере сбора информации превратился в полноценную монографию, изданную на средства Британского совета по программе „Активні громадяни".
Головною метою своєї праці я вважаю знайомство читача з багатою історією театральної культури Маріуполя, – отметила, рассказывая о книге, Ольга Демидко. – Я хотіла проаналізу

вати становлення, розвиток театральної культури з XX до початку XXI століття, висвітлити творчі досягнення театральних колективів міста. До мене багато людей працювали над історією театрального мистецтва і я нама галася узагальнити все те, що вже є. До монографії увійшли архівні матеріали маріуполь ського краєзнавчого фонду, потоги ні архіви Донецького академіг ного обласного драматичного театру Маріуполя, Зразкового оперного облаalthного драматичного театру Маріуполя, Зразкового оперного

театру „Щедрик", Маріупольсько
го народного драматичного театру
палацу культури „Чайка", Палацу
культури „Молодіжний",
театру ляльок „Бібо". Багато
унікальної інформації дала робота
з особистими архівами С. І.
Отченашенко, А. М. Левченка,
В. В. Кожевнікова, С. Д. Бурова,
Є. О. Сокирка, Л. А. Хаджинової,
О. І. Верещака, О. М. Чернова.

⚓ Интересно, что рецензентом
книги выступила, наряду с киевски
ми и харьковскими профессорами
и народная артистка Украины,
ведущий мастер сцены Светлана

Отченашенко. Ознакомиться с
уникальной работой гости презента
ции смогли на большом экране и
на выставке в читальном зале библи
отеки. Первые экземпляры книги от
автора получили научный руководитель
Ольги - профессор МГУ Юлия
Сабадаш, народная артистка Ук
раины Светлана Отченашенко, ге
неральный директор драмтеатра
Владимир Кожевников, главный
режиссер театра Анатолий Левченко,
представитель общества „Просвита",
центральная библиотека им. Короленко,
Научная библиотека им. Грушевского,

библиотека МГУ ⚓ За свой труд Ольга была отмечена Благодарностью Донецкого академического областного драматического театра города Мариуполя и свидетельством действительного члена опекунского совета театра ⚓

– Мы давно ждали, чтобы нашелся историк, который исследовал бы, систематизировал, собрал по крупицам информацию о людях, которые строили наше духовное пространство – то, без чего ни город, ни отдельный человек не может жить, – сказала, поздравляя Ольгу,

Светлана Ивановна. - Я благодарна Оле Демидко за то, что она создала этот научный труд. ⚓ Светлана Отчинашенко вручила Ольге символичную награду - юбилейную медаль, выпущенную к 120-летию театра Ефимом Харабетом. ⚓ Присоединилась к словам благодарности и поздравлениям и главный библиотекарь Центральной библиотеки им. В.Г. Короленко Людмила Гуркова:
- Мы благодарим вас, Ольга, за эту книгу и за то, что презентация прошла именно в нашем

храме культуры. Мы желаем вам продолжать работу и пусть вторая презентация тоже прой дет именно у нас! В свою очередь, мы будем популяризиро вать ваш труд, и я уверена, что он будет пользоватся большим спросом.

Юлия Яковенко,
библиотекарь ЦБ им. Короленко.

13 April 2017 at 3 PM - 4:25 PM
Арт-центр „Театр всередині тебе" Презентація монографії
Event by Арт-центр Facebook

Приходьте будь ласка на презентацію монографії „Ілюстрова історія театральної культури Маріуполя". На Вас чекає багато сюрпризів та несподіванок. ☺ Ви зможете ознайомитися з виданням, присвяченим становленню і розвитку театральної культури Маріуполя (з XIX до XIX ст.), яке містить понад 200 світлин з різних архівів театральних закладів міста

11.04.2017 Яна Иванова mrpl.city

В Мариуполе презентуют иллюстрированную монографию о театрах города.

Об истории театральной культуры Мариуполя издана иллюстрированная монография историка Ольги Демидко, передает MRPL.CITY. Труд охватывает период от становления театрального искусства в Мариуполе до сегодняшнего дня. На 276 страницах книги читатель увидит более 200 фотографий актеров, сцен спектаклей, афиш и программ.

Как рассказала MRPL.CITY автор монографии, Ольга Демидко, театральное искусство привлекало

и завораживало ее с детства.

„Информацию для монографии я брала из разных источников. Был использован архив драматического театра, личные архивы Светланы Отченашенко, Сергея Бурова, Алексея Верещака, Народного театра ДК „Азовсталь" и Мариупольского краеведческого музея. Также использованы театральные афиши, программы и публикации в периодических изданиях," — уточнила Ольга Демидко.

Книгу презентуют в Центральной библиотеке им. Короленко в четверг

13 апреля. Монография вышла в рамках диссертации „Театр в культурно-мистецькому просторі Північного Приазов'я (друга половина XIX - початок XXI ст.)" на средства Британского Совета, благодаря участию в программе „Активні Громадяни". ⚓ Экземпляры монографии будут подарены краеведческому музею, драматическому театру, самодеятельным театрам, упомянутым в книге, и библиотекам города. ⚓ Начало презентации в 15:00.

Театр! Дивовижна невимовна магія, яка народжується щоразу з підняттям завіси і продовжує жити в нас – години, дні, місяці, а інколи й роки. Справжній театр вчить нас по іншому бачити звичайне, шанувати талант і несхожість, відкривати в себе потаємне і гостріше відчувати життя. Він збагачує наш внутрішній світ і робить більш яскравим та об'ємним навколишній. Древній, але завжди молодий, піднесений і пустотливий, поширений і унікальний, – хай він ніколи не зупиняється в пошуках, в розвитку, в русі;

нехай хвилює, провокує, зачіпає та надихає, хай буде різним — традиційним і авангардним, камерним і площадним, глибоким і легковажним, елітарним та масовим. Нехай він буде! За театр!!!

Григорій Горін
МИР ВАШОМУ ДОМУ

дуже проста історія на дві дії за п'єсою „Поминальна молитва"

Основою для п'єси послужив цикл оповідань Шолом-Алейхема про Тев'є-молочника. Повна чудового гумору, світлої життєвої мудрості, кумедних і драматичних

колізій історія українського єврея Тев'є та інших не менше колоритних мешканців села Анатівка була створена на початку минулого століття. В середині його - прогриміла бродвейським мюзиклом „Скрипаль на даху" та його екранізацією, а в 80-х набула нового життя в п'єсі Григорія Горіна. І в кожному з втілень звичайний бідний молочник, який намагається влаштувати і зберегти своє маленьке сімейне щастя в непрості (а коли вони були прості?) часи, полонить наші серця дивовижною силою

духу, гідністю, людяністю і філософським ставленням до життя. Так і виходить, що вже котрий десяток років Тев'є вперто тягне свій візок у гору, прокладаючи шлях через кращі сцени світу. ⚓ **Постановка і сценографія Анатолія Левченка, Балетмейстер Анатолій Пташкін** ⚓ У ролях: нар. арт. України, лауреат премії ім. М. Заньковецької Світлана Отченашенко, засл. арт. України Анатолій Шевченко, засл. арт. України Олександр

Арутюнян, Світлана Ївкіна,
Ганна Фоменко, Артур Войцехов
ський, Вадим Єрмішин, Віра
Шевцова, Віра Кошкалда, Вікто
рія Агафонова, Вікторія Мостова,
Юлія Манько, Дар'я Недавня,
Ганна Пащук, Дмитро Нестерен
ко, Валерій Капінус, Яков Ко
роль, Євген Кравець, Дмитро Му
зика, Олег Гришкін, Віктор Бойко,
Олексій Верещак, Валерій Сарбей,
Ігор Курашко, Ярослав Прикоп,
Станіслав Драпішніков, Олексій
Панасюк, Максим Шипін

Каса працює з 11.30 до 18.00
крім понеділка, тел (0629) 34-56-63
сайт театру donetsk-region-theater.in.ua

Презентація монографії
Ольги Демідко „Ілюстрована
історія театральної культури
Маріуполя", Бібліотека ім. В.Г.
Короленко м. Маріуполь 13.04.2017

25.04.2021 Люблю такі теплі
і святкові дні, коли все навко
ло розквітає. Нарешті побачила
цього року квітучу магнолію Маріу
поля) Виявляється, що магно
лія білого кольору, відповідно до

давньої традиції, є талісманом жіночності і краси. Не знаю, чи дійсно ці квіти є талісманами, але те, що вони неймовірно гарні, це точно !!! Друзі, всіх вітаю з Вербною неділею і бажаю більше краси навколо і всередині)

01.03.2022 1 березня 2022 рік.
4:59 ранку. Починаю писати власні хроніки... Зараз почалися знову ви бухи. До цього з 23:20 у моєму районі було тихо. 28 лютого у 20:59 - оголошено першу повітряну тривогу. У 21:30 - другу. І тільки у 23:15 було оголошено відбій повітряної тривоги. Такого напруження

ніколи не відчувала, мій малий не хоче покидати свою кімнату і бігти з ним в укриття непрос то. У нього був великий стрес. Намагалася розважати його, як мог ла. Місто залишилося без світла. од 3:20 ранку до мого подвір'я про бралися сторонні люди. З батьком і сусідом, який взяв собаку, змогли їх налякати. Тепер думаю, що мож ливо, потрібно вдома тримати руш ницю... Але писати першого дня вести буду про свою теперішню головну мрію і вдячність. Я відчу ваю неймовірну ВДЯЧНІСТЬ до всіх людей, які не поїхали з мого рідного Маріуполя, які залишилися, бо

мають переконання, що ми вистоїмо, і, які, попри великий страх, залишаються людьми. Ду
же МРІЮ, щоб все закінчилося,
зустрітися біля нашого драмтеатру
і почати всіх обіймати... Хочеться
бачити ваші щасливі очі і посмішки
Бо всі ми цього, як ніколи, заслужи
ли. Здається, що війна почалася не
24 лютого... За моїм відчуттям
пройшли вже довгі місяці. Але ні,
я до цього не звикла, тому що
звикнути неможливо. Я ще раз
дякую всім нашим хоробрим і
неймовірно мужнім ЗАХИСНИКАМ.
Стільки я в житті ніколи не мо

млася, як зараз. А молюсь за кожного, хто ціною власного здоров'я і життя, не підпускає во рога до нас. Я молюсь за кожну людину, яка залишилася у місті. Є ті, хто не зміг поїхати, є й ті, хто не захотів. Багато моїх знайомих пішли в тероборону і я ними безмежно пишаюся... Зараз ми разом пишемо велику книгу про несправедливу і жорстоку війну. І я нічого не хочу забути. Кожен, хто наразі залишився в місті, вірить у нашу перемогу і мир, працює в цей нелегкий час, допомагає, чим може тим, хто цього потребує - мій герой. Попри

вік, стать і соціальний статус. Ми всі зараз одне ціле. І наші сподівання однакові! Щиро дякую кожному з вас і дуже хочу скоріше зустрітися в центрі міста, біля драмтеатру і побачити ваші щасливі очі, адже ми цього заслужили.

22.02.2022 Стільки людей, стільки правильних слів! Дякую, моє рідне місто! Нехай весь світ ще раз побачить, що Маріуполь - це Україна! І так, разом нас багато, нас не подолати!

24.02.2022 Дивлюся новини і не можу себе заспокоїти... Страждають діти, люди залишаються без житла. Боляче і страшно. Я з Маріуполя не поїхала. Зі мною мати на інвалідному візочку і маленька дитина... Бігти нема куди... У сьомому класі я написала вірш, перші його рядочки: „Україна - дівчинка-пісня, А Росія - хлопчик-дивак. Це усе було не навмисно, Це насамперед ще один знак...". Далі йдеться про негативні вчинки з боку російського хлопця щодо українки.. Я дуже добре знаю історію України і знаю скільки лиха за попередні століття завдала нам сусідня країна.. А тепер, що? ще одна

спроба нас поневолити, пригнічити, налякати? Немає сил переконувати тих, хто має дірку в голові, що ми не винні ні в чому. Наші діти не повинні жити в страху. Я залишилася в Маріуполі і якщо комусь потрібна допомога, можете на мене розраховувати на всі 100%! Це наша земля і бігти повинні не ми! Вірю всім серцем у Збройні Сили України, які дають гідну відсіч і знаю точно, що правда і добро на нашому боці! Все буде Україна!!!

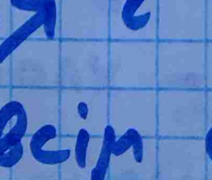

07.12.2017 Запрошуємо на Прем'єру! 27 і 28 грудня о 18:00 на Малій сцені театру відбудеться прем'єра вистави „ЖАХ" за п'єсою Неди Неждани „Той, що відчиняє двері". Режисер-постановник – Анатолій Левченко. Дія розгортається в приміщенні міського моргу, де дві молоді жінки виявилися замкненими на ніч. Телефон начебто не працює, але періодично надходять дзвінки з дуже дивними повідомленнями. Все, що залишається – ділитися думками, страхами, надіями і перебирати можливі версії того, що сталося (у діапазоні від п'яних галю

цінацій до ядерного апокаліпсиса).
Міркуючи і фантазуючи, героїні
попутно розробляють план дій прак
тично на будь-який з варіантів, і
все ж реальний фінал застає їх
зненацька. У всякому разі, автор
надає їм добрий шанс відчути
справжню важливість деяких ба
зових цінностей: наприклад усвідо
мити, що без свободи вибору, без
права приймати самостійні ріше
ння і нести за них відповідальність
життя людини стає, можливо,
більш легким і простішим, але позбав
ляється сенсу і глузду.

07.07.2020 Маріуполь театральний з МТБ. ⚓ Дуже добре пам'ятаю, коли вперше закохалася в театр. Мені було 10 років і я дивилася виставу „Приборкання норовливої", при цьому намагалася запам'ятати кожну деталь. Того вечора я пообіцяла собі, що почну вивчати історію рідного театру та вивчу імена всіх сучасних маріупольських режисерів і акторів. Вже тоді я зрозуміла, що театральне мистецтво вимагає багато емоцій, сил та величезної роботи актора над собою. ⚓ Так сталося, що моя закоханість і з роками не пройшла. Спочатку вдалося видати

монографію „Ілюстрована історія театральної культури Маріуполя", потім відкрити арт-центр „Театр всередині тебе", де проводилися творчі зустрічі і майстер-класи з маріупольськими акторами і режисерами. У 2019 році я нарешті захистила дисертацію, присвячену театральному життю Приазов'я. А тепер, в день народження єдиної народної артистки України в Маріуполі Світлани Іванівни Отченашенко розпочинаю нову рубрику на Маріупольському телебаченні „Маріуполь театральний". Такої рубрики не вистачало багатьом

театралам. І я розумію, що це велика відповідальність, адже в Маріуполі наразі працюють як професійні, так і самодіяльні театральні колективи, кожен з яких відрізняється неповторністю і унікальністю. В інтерв'ю до 75-річчя Світлана Іванівна підкреслила, що в Маріуполі відчувається особливе ставлення до театру. І це дійсно так. Можливо, це обумовлено особливостями менталітету маріупольців. Можливо, тому що театр в нашому місті є найстаріший на Лівобережній Україні... Але точно відомо, що безліч цікавих і унікальних подій з театрального життя

заслуговують більшої уваги. Рубрика „Маріуполь театральний" створена для того, щоб театр став ближчим для кожного маріупольця. Вона призначена як театральним діячам міста, так і ексклюзивним завсідникам маріупольських театрів[1]. Вистави маріупольських театральних колективів неодноразово давали відповіді багатьом містянам на якісь внутрішні питання, допомагали відволіктися від якихось проблем і робили життя трохи яскравішим. Думаю, настав час познайомитись ближче, з ними,

хто надихає і на власному прикладі доводить, що мистецтво здатне лікувати...

Відкриття рубрики

29.01.2021 Ваша Леся

Її вірші вчать змалку, про неї завжди багато говорять, пишуть, дискутують... Ця жінка самостійно вивчила 11 мов, не лише писала вірші, а й створювала нові слова. 25 лютого виповниться 150 років від дня народження видатної письменниці, поетеси, найвидатнішої жінки в історії України. Лариси

Петрівни Косач-Квітки. З нагоди цієї події Донецький академічний обласний драматичний театр (м. Маріуполь) та Маріупольське телебачення вирішили підготувати спільний телевізійно-театральний проєкт „Ваша Леся". Завдяки цьому фільму глядач здійснить екскурс головними етапами життя Лесі Українки. Авторкою за думку стала талановита актриса маріупольського драматичного театру Дар'я Іванова (Жанна д'Арк „Біла Ворона", Ангеліна „MAIDAN INFERNO" тощо), яка пітому

вала сценарій до фільму. Дар'я поділилася, що ще за місяць до початку роботи над проектом читала різні статті і побачила незвичну публікацію про Лесю Українку, яка відрізнялася від біографії зі шкільної програми. Перечитавши статтю, актриса дуже захопилася історією поетеси. А коли побачила дату народження, зрозуміла, що скоро її ювілей, дівчині спало на думку щось створити до цієї по дії: „Почала читати про неї ще біль ше, подивилася фільм „Їду до те бе" 1971 року про історію відносин Лесі Українки і Сергія Мержинсько го. Прочитала декілька п'єс.

мені спала на думку ідея простої розповіді про її дивовижне і нелегке життя, але щоб це не носило публіцистичний характер, долучити до цього акторів, які б змогли обіграти ситуацію. Така своєрідна реконструкція подій з історично-пізнавальними елементами," - поділилася Даша. Коли Дар'я написала мені про свій задум, я одразу прийняла у захват від ідеї. Я дуже радію, що президент ТОВ ТРО „Маріупольське телебачення" Микола Осиченко підтримав усій проєкт. Оператори Маріупольського телебачення професійно і відповідально віднесли

ся до технічної частини проєкту (зйомки та монтаж), а актори із задоволенням перевтілилися в історичних персоналій. Назва фільму – „Ваша Леся" підкреслює простоту письменниці, так вона підписувала свої листи, такою вона залишилася для свого народу. Дар'я Іванова стала не тільки сценаристом та режисером, вона ж підбирала акторів. Також виконала головну роль і зіграла Лесю дорослу. Її головним помічником став Артур Войцеховський, який допомагав кожному актору впоратися зі своїм завданням. Артур наголосив, що процес зйомок потрібен кожному артисту

і є безцінним досвідом. Він же зі
грав роль Сергія Мержинського -
кохання усього життя Лесі Україн
ки. До речі, Артур Войцеховський ду
же захоплюється режисурою і створює
власні фільми. ⚓ Цей міні-фільм
став дебютною роботою для малень
кої Софії Казакової - доньки хор
мейстера театру Оксани Каза
кової. Дівчинка зіграла Лесю
маленьку. Для неї це був хвилюю
чий, але дуже цінний і цікавий
досвід. Для більшості акторів
зйомки у фільмі стали першими. Зо
крема, яскрава і талановита ак
триса маріупольського драматично

го театру Віра Шевцова, яка майстерно виконала роль ведучої, поділилася, що досвіду зйомок у неї ніколи не було, тому для неї це вдвічі цікавіше. Матір Лесі Українки, яка була теж письменницею, Олену Пчілку (справжнє ім'я Ольга Петрівна Драгоманова-Косач) дуже щиро і чуттєво зіграла Ольга Самойлова. Цікаво, що Олена Пчілка сімейною мовою спілкування встановила українську і прищеплювала своїм дітям любов до української народної пісні, казок і традицій. Роль люблячого і турботливого батька - Петра Антоновича

Косача, високоосвіченого порічника, талановито виконав Валерій Капінус. А з роллю лікаря маленької Лесі майстерно впорався Олексій Панасюк.

Попереду у нас ще завершальні зйомки. Перевтіляться у видатних постатей також Надія Лавриненко (Ольга Кобилянська), Анатолій Шевченко (Михайло Драгоманов) і Вадим Єрмишин (Климент Квітка).

Найважливіше для проекту „Ваша Леся" є відтворення історичної епохи та перенесення глядача в кінець XIX століття. Необхідно було правильно підібрати меблі,

костюми, реквізит. Театральним цехам – костюмерному, перукарському, реквізиторському і багатьом співробітникам театру, які для глядачів залишаться за кадром, довелося постаратися. І все ж окремо хочу відзначити начальницю перукарського цеху Юріну Елеонору Борисівну, яка з особливим натхненням створювала кожен образ до фільму.

Генеральний директор Донецького академічного обласного драматичного театру (м. Маріуполь) Кожевніков Володимир Володимирович дуже зрадів, що з'явилася така ідея, адже через карантинні заходи

театр переживає складні часи.
Сподіваюся, що міні-фільм „Ваша Олеся" знайде свого глядача і ста не цікавим відкриттям не тільки для маріупольців, а й для багатьох українців з інших міст.

10.02.2017 Яна Іванова mrpl.city
Театр Мариуполя: от амбара до статуса академического.
В Мариуполе театральное искусство начало зарождаться с приезда в город первой театральной труппы Виноградова в 1847 году, передает MRPL.CITY
С того времени, по словам препода вателя истории МГУ, руководителя

арт-центра „Театр внутри тебя"
Ольги Демидко, многонациональ-
ный Мариуполь делал все, чтобы в
городе были показы спектаклей. ⚓
ТЕАТРЫ В АМБАРЕ ⚓ Сегодня в
коллекции арт-центра насчиты-
вается более 150 экспонатов из
истории театрального искусства
Мариуполя. Как отмечает Ольга
Демидко, все это собрано благода-
ря народной артистке Украины
Светлане Отченашенко и и.о.
главного режиссера мариупольского
театра Анатолию Левченко. ⚓
„Театром нашего города можно
гордиться по праву – он старейший
в левобережной Украине. Если

в западной части страны театр появился в 1865 году, то у нас – в 1878-м, когда у нас заработала первая профессиональная труппа актеров и режиссеров. До этого времени предприниматели города пытались делать все, чтобы заработать на спектаклях. Так, купец Попов в амбаре своего двора проводил театральные представления", – рассказывает Ольга. ⚓ Примечательно, что, несмотря на отсутствие элементарных условий в амбаре, помещение гордо называлось „Храм музы Мельпомены". И тем не менее, несколько сезонов здесь выступали труппы

провинциальных актеров 50-60 годов XIX века. Первая труппа и театр. „Многонациональный Мариуполь любил театры. Появился выдающийся деятель Василий Шаповалов, который решил, что нужно расширяться и отдаваться этому искусству. Оставив торговое дело, в 1878-м грек основал первую профессиональную труппу, а затем 8 ноября 1887 года открыл театр по пр. Мира, 24. Об этом знаменательном событии сообщали издания Екатеринославской губернии и Санкт-Петербурга" - делится Ольга Демидко.

Помещение театра было обустроено достойно: большая сцена, место для оркестра, удобные кресла и 800 зрительских мест. Впоследствии его назвали „Зимним театром". Тот первый театральный сезон коллектив открыл постановкой Гоголя „Ревизор", где сыграл сам владелец театра.

С тех пор в Мариуполь стали приезжать различные театральные коллективы мастеров того времени — М. Кропивницкого, М. Старицкого, И. Карпенко-Карого, П. Саксаганского. Выступали и итальянские, и греческие труппы. ⚓ Греческий театр и ок

триса-герой ⚓ „Театры Мариуполя располагались в разных помещениях. В 1934 году открылся и летний театр. То есть было много разных площадок, где актеры могли выступать. В 1933 году появился греческий театр с 24 артистами и все в том же помещении на Мира, 24.

Труппа гастролировала по всему Советскому Союзу, но годы репрессий коснулись и ее: режиссер Даниил Теленги и другие артисты были расстреляны и репрессированы", — отмечает Ольга Демидко. ⚓
Большой след в истории страны оставила актриса Мариупольского

русского музыкально-драматического театра Людмила Родионова.

„Это была выдающаяся и талантливая женщина, которая была одной из 12-ти актеров Украины, получивших значимую медаль. У нее были интересные роли, затем она стала ведущей актрисой театра. Когда началась война, Людмила Родионова ушла на фронт и на своих плечах вынесла 40 солдат," – уточняет Ольга.

К слову, за боевые заслуги перед родиной мариупольская актриса была награждена орденом Ленина, двумя орденами Красной Звезды,

двумя медалями „За отвагу" и дослужилась до звания гвардии старшего лейтенанта. О ее подвигах так же повествуется в книге „Портрет воина". Легенда Сабуров

„Известнейшим в то время актером театра и кино был мариупольцу Борис Сабуров. Он был настолько уникален, что его роли запоминались всем. Прежде чем выходить на сцену, он сам рисовал свой образ. Нередко его находчивость спасала актеров во время спектакля. Как рассказывала Светлана Огнепашенко, как-то на выступлении одна молодая актриса забыла свои слова.

Тогда Сабуров, будучи маленького роста, неожиданно прыгнул к ней на руки, и актеры так обыграли сцену, что зритель не только не узнал о едва не случившемся провале актрисы, но и был восхищен эпизодом", — рассказывает Ольга Демидко. Впоследствии экспромт был включен в спектакль, но как ни репетировали артисты, повторить сцену с тем же эффектом не получалось. ⚓ Открытие современного здания театра и гастроли ⚓ В 1960 году в Мариуполе наконец открылся полноценный театр в центре города. „В этом была боль

ная необходимость, чтобы открыть в городе театр после войны, она рискнула и подали прошение в Донецк. А поскольку в то время открывать театры можно было лишь в областных центрах, то в названии нашего в скобках значилось название города, — уточняет Ольга. ⚓ По ее словам, театральное искусство Мариуполя 70-х годов знает немало интересных страниц. О нашем театре отзывались многие критики. ⚓ „Наш был одним из лучших драматических театров во всем Союзе. А в 1974-м году наш театр впервые выехал в Москву с

несколькими спектаклями. После аншлагов в русской столице, актеры гастролировали в Вильнюсе, Таллине, республиканских городах. Спектакли шли на „ура". Тогдашнему зрителю запомнились многие артисты, художники и режиссеры спартуполоского театра" – завершает Ольга Демидко. ⚓ Да и деятели XXI века достойны отдельного слова: режиссеры Константин Добрунов, Анатолий Левченко, Станислав Напряхин, композитор Владимир Кожевников, актеры Александр Арутюнян, Светлана Отченашенко, и еще

многих других. Так, почти за 140 лет из неприспособленного к спектаклям амбара мариупольский драматический театр вырос до статуса академического.

11.10.2016 В мариупольском драм театре – Ада Роговцева в комедии „Будьте как дома", mrpl.city
Живая легенда украинской сцены, народная артистка Украины Ада Роговцева со знаменитыми столичными театральными актерами 29 ноября представит на сцене мариупольского драматического театра спектакль „Будьте как дома".

Как сообщили MRPL.CITY, в кассах театра стартовала продажа биле тов. (!) Следует отметить, что „Будьте как дома" - это искрометная комедия, которую поставила дочь Ады Роговцевой, ученица Романа Виктюка и Петра Тодоровского - Екатерина Степанкова. Роли исполняют: Ада Роговцева, Ахтем Сеитаблаев, Галина Корнеева, Паша Ли, Влад Никитюк, Светлана Орличенко, Ольга Атанасова. (!) Главная тема комедии „Будьте как дома" - любовь вопреки. Это великое чувство в сердце одной из главных героинь Маривонн Дюпре, которую играет Ада Роговцева, появляется и расцветает в

одиноком сердце.

24.01.2017 Яна Іванова mrpl.city

К юбилею Ивана Франко в Мариуполе покажут спектакль „Сойкино крыло"

В драмтеатре Мариуполя премьера — к 160-летию Ивана Франко спектакль о пронзительной любви „Сойкино крыло". Постановка малоизвестной новеллы Ивана Франко стала второй работой молодого режиссера Донецкого академического областного драматического театра Мариуполя Евдокии Тихоновой. По ее словам, работать на украинском языке ей пришлось впервые. „Это мой первый опыт постановки по украинской классике. В новелле очень интересная и совреме

ичная лексика. Несмотря на то, что написана она 100 лет назад, язык живой и понятный современни-ку. Кроме обычных ролей, задейство-ван и мифический персонаж – сойка, рассказала Евдокия Тихонова. По её словам, в спектакле участвуют актеры театра, а главная роль до-сталась молодой актрисе Вере Шевцовой. Премьера спектакля „Сойкино крыло" состоится 25 января в 18:00.

ДрамТеатр Фейсбук

09.09.2020 Дуже приємним і смачним бонусом до вчорашнього душевного прийому в Краматорську став цей приголомшливий витвір кулінарного мистецтва від Управління культури і туризму Донецької облас ної державної адміністрації!

Науковій бібліотеці Маріупольсь кого державного університету - 25!

За чверть століття наукова бібліо тека Маріупольського державного університету пройшла шлях від бібліо теки гуманітарного коледжу до наукової бібліотеки класичного університету,

а її історія тісно пов'язана зі стрімким розвитком університету. Всі ці роки діяльність бібліотеки була спрямована на документальне та інформаційне забезпечення освітньо-наукових та виховних процесів свого вищого навчального закладу, на створення документального та електронного інформаційного середовища як ефективної складової його інфраструктури.

Корпус історичного факультету МДУ: тут розпочиналася історія університету та її бібліотеки.

Все розпочиналося у 1991 році, коли завдяки спільним зусиллям Маріупольського міського національно-культурного товариства греків, Донецького державного університету та за підтримки Маріупольської міської ради наказом Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР було відкрито Маріупольський гуманітарний коледж Донецького державного університету. У користування коледжу було надано бібліотеку суспільно-політичного центру міського комітету КПУ, фонд якої відповідав переліку дисциплін, що вивчалися 102 студентами 5 спеціальностей.

Велику допомогу у поповненні фонду навчальною літературою надав Донецький державний університет. Всього ж на початок 1992 року бібліотечний фонд нараховував 36,8 тис. примірників. У той час структура бібліотеки складалася з абонементу та читальної зали. Першим завідувач бібліотеки – працівник Маріупольського міськвиконкому О. В. Дудник. Протягом 1992-1993 років бібліотеку очолювали вже справжні фахівці бібліотечної справи – О. В. Кузнецова та Н. В. Шевченко.

У 1993 р. гуманітарний коледж постановою Кабінету Міністрів України реорганізовано в

КЕРУЙ своєю **РЕАЛЬНІСТЮ!**

ОБИРАЙ ТЕ, ЩО ПОДОБАЄТЬСЯ

Design by litvinova_anna03

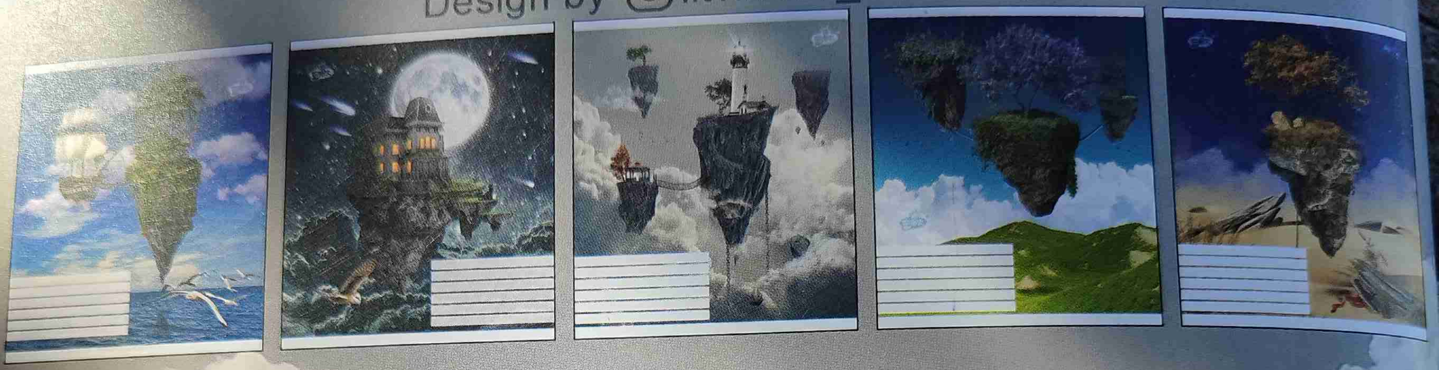

36

Серія «Летючий острів» №2318

(UA) Зошит учнівський загальний 36 аркушів у клітинку, АРТ. ТВ-7

(RU) Тетрадь ученическая общая 36 листов в клетку, АРТ. ТВ-7

(RO) (MD) Caiet 36 foi in patratele, ART. TB-7

ТУ У 22.2-24140504-003-2002

007

4 820058 223116

Виробник ТОВ РПА «БРІСК», 61093, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 117. Адреса виробництва: 61020, м. Харків, вул. Новомосковська, 4а, тел. (057) 783-31-24, e-mail: brisk-office@ukr.net, www.brisk.ua
Відповідає вимогам до виробів, що використовуються в освітньому процесі
Зроблено в Україні, 2023 р. Термін придатності необмежений